

Bemærkninger til forslaget

Forslagsstillerne ønsker at sætte regelforenkling og affbureaukratisering højt på dagsordenen. Nærværende forslag er et konkret beslutningsforslag om regelforenkling samt forslag til lettelse af de administrative byrder på arbejdsmiljøområdet.

Forslaget er en uændret genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 22 fra folketingsåret 2000-01. Se Folketingstidende 2000-01, forhandlingerne side 1748 og tillæg A side 1568 og 1571. Dette forslag var en delvis genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 21 fra folketingsåret 1998-99. Se Folketingstidende 1998-99, forhandlingerne side 1262 og tillæg A side 1614 og 1617.

Ved lov nr. 379 af 10. juni 1997 påførte arbejdsministeren erhvervslivet nye store byrder i form af den tvungne, skriftlige arbejdspladsvurdering og krav om, at alle virksomheder med fem ansatte og derover skal etablere sikkerhedsorganisation. Hertil kom kravet om en uges uddannelse af sikkerhedsorganisationens medlemmer. Også reglerne om en særlig godkendelsesordning for bedriftssundhedstjenesterne medførte øgede omkostninger og administrative byrder både for virksomhederne og bedriftssundhedstjenesterne. Ligeledes medførte den indførte mål- og rammestyring af Arbejdsmiljørådets og branchearbejdsmiljørådenes aktiviteter en bureaukratisering af hele partsindsatsen på arbejdsmiljøområdet. Samtidig gav loven mulighed for en central ministerstyring af hele den partsbaserede indsats på arbejdsmiljøområdet.

Loven medførte en betydelig bureaukratisering af arbejdsmiljøområdet og pålagde virksomhederne flere omkostninger. Det er forslagsstillerens opfattelse, at mere bureaukrati ikke skaber et bedre arbejdsmiljø for den enkelte. For enhver virksomhed, uanset størrelse, gælder arbejdsgiveransvaret fortsat, ligesom mange virksomheder, især på service- og kontorområdet, selv evner at løse de fleste problemer i samarbejde mellem arbejdsgivere, arbejdstagere og faglige organisationer – uden tunge, bureaukratiske systemer.

Arbejdspladsvurdering

Før lovændringen afhang skriftlighedskravet for arbejdspladsvurdering alene af de sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold på arbejdspladsen, idet der skulle tages hensyn til bl.a. arbejdets art, anvendte arbejdsmetoder og arbejdsprocesser samt virksomhedens størrelse og organisering. Indholdet af arbejdspladsvurderingen var ikke tidligere lovfæstet.

Virksomhederne kunne derfor gennemføre arbejdspladsvurderingen afhængigt af den enkeltes behov, organisering, størrelse m.v. Til brug for udformningen og gennemførelsen af arbejdspladsvurderingen kunne virksomhederne i stort omfang støtte sig til de relevante branchevejledninger, som branchesikkerhedsrådene udgiver, og som er godkendt af Arbejdstilsynet.

I dag skal alle virksomheder imidlertid gennemføre en arbejdspladsvurdering, der indeholder følgende elementer:

- Identifikation og kortlægning af virksomhedens arbejdsmiljøforhold
- Beskrivelse og vurdering af virksomhedens arbejdsmiljøproblemer
- Prioritering og opstilling af en handlingsplan til løsning af virksomhedens arbejdsmiljøproblemer
- Retningslinjer for opfølgning på handlingsplanen.

Herudover har arbejdsministeren bemyndigelse til at fastsætte de nærmere regler. Arbejdstilsynet skal kontrollere, at der er udarbejdet en arbejdspladsvurdering efter lovens krav. Metodefrihed og tilpasning afhængigt af virksomhedens individuelle forhold vurderes på dette grundlag at være begrænsede, især for de mindste virksomheder, og vil endvidere afhænge af praksis i den enkelte tilsynskreds.

En arbejdspladsvurdering bør udformes og gennemføres efter de konkrete virksomhedsforhold på den enkelte arbejdsplads og skal som hidtil leve op til de generelle krav, der er fastsat i EU's rammedirektiv om sikkerhed og sundhed (Rådets direktiv nr. 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af for-